स्वरसंयोग *m.* = **स्वरयोग**; (*auch* Gesang *o.* Lautenspiel*).
स्वरा́ज् selbstherrschend; *m.* Selbstherr.
स्वरा́जन् *dass.*
स्वरा́ज्य *n.* Selbstherrschaft, eigenes Reich.
स्वरि́ lärmend, tosend.
स्वरित tönen gemacht, betont, *bes.* mit dem Svarita-Accent versehen; *m. n.* der Svarita-Accent (*g.*).
स्वरु *m.* Opferpfosten.
स्वरुचि *f.* Eigenwille, Lust; *Adj.* danach handelnd.
स्वरूप *n.* eigene Gestalt, Beschaffenheit, Wesen, Natur, Charakter; (nur) das betr. Wort selbst (*g.*).
1. **स्वरोचिस्** *n.* eigenes Licht.
2. **स्वरोचिस्** selbstleuchtend.
स्वर्क schön singend.
स्वर्ग zum Himmel gehend *o.* führend, himmlisch; *m.* Himmel, Aufenthalt der Seligen.
स्वर्गकाम den Himmel wünschend.
स्वर्गगति *f.* der Gang in den Himmel.
स्वर्गगामिन् in den Himmel kommend.
स्वर्गत im Himmel befindlich, gestorben.
स्वर्गतरंगिणी *f.* der Himmelsstrom, die Gaṅgâ.
स्वर्गति *f.* der Eingang in den Himmel.
स्वर्गमन *n. dass.*, = Tod.
स्वर्गमार्ग *m.* der Weg zum Himmel.
स्वर्गराज्य *n.* die Himmelsherrschaft.
1. **स्वर्गलोक** *m.* die Himmelswelt.
2. **स्वर्गलोक** zur Himmelswelt gehörig.
स्वर्गस्त्री *f.* Himmelsweib, Apsaras.
स्वर्गस्थ = **स्वर्गगत**.
स्वर्गस्थित *dass.*; *m.* ein Gott.
स्वर्गामिन् in den Himmel gehend (gegangen) *o.* sterbend (gestorben).
स्वर्गिन् des Himmels teilhaftig, tot *o.* ein Gott.
स्वर्गीय himmlisch.
स्वर्गौकस् *m.* Himmelsbewohner, ein Gott.
स्वर्ग्य himmlisch, die Seligkeit bringend.
स्वर्जित् Licht *o.* den Himmel gewinnend.
स्वर्ण (= **सुवर्ण**) *n.* Gold (*auch* **°क** *n.*); ein best. Gewicht an Gold (*auch m.*).
स्वर्णकार *m.* Goldschmied.
स्वर्णदी *f.* der Himmelsfluss, die Gaṅgâ.
स्वर्णर licht, himmlisch; *n.* Lichtraum, Äther.
स्वर्थ das rechte Ziel verfolgend.
स्वर्दृश् die Sonne *o.* den Himmel schauend; *Pl.* die Lebenden *o.* die Götter.
स्वर्पति *m.* Glanzesherr (*Indra*).
स्वर्भानु *m. N. eines Dämons* (*sp.* = **राहु**).
स्वर्मीळ्ह *n.* Kampf um Licht; *Adj.* auf dens. bezüglich.
स्वर्यु (*f. ved.* **स्वरी**) lärmend, tosend, brüllend, schwirrend, rauschend.
स्वर्यात in den Himmel gegangen, tot.
स्वर्युध् nach Licht verlangend.
स्वर्लोक *m.* die Himmelswelt; *Adj.* ders. teilhaftig, ein Seliger.
स्वर्वधू *f.* Himmelsweib, Apsaras.
स्वर्वन्त् licht, himmlisch.
स्वर्विद् Licht *o.* den Himmel gewinnend, himmlisch.
स्वर्षा *dass.*
स्वर्षाति *f.* Gewinnung des Lichts *o.* des Himmels.
स्वलंकृत schön geschmückt.
स्वलज्जा *f.* (eigene) Scham; *Instr.* aus Scham.
स्वल्प (sehr) klein, gering, kurz; *Instr. adv.* in kurzer Zeit.
स्वल्पक, *f.* **स्वल्पिका** = *vor. Adj.*
स्वल्पतस् *Adv.* nach und nach.
स्वल्पवयस् jung (von kurzem Alter).
स्ववश dem eigenen Willen folgend, selbstständig, frei. *Abstr.* **°ता** *f.*
स्ववस् (*Nom.* **°वान्**) guten Schutz habend *o.* gewährend.
स्वविषय *m.* das eigene Land, Heimat.
स्ववृत्ति *f.* der eigene Lebensunterhalt, Selbständigkeit, Unabhängigkeit.
स्वश्व gute Rosse habend.
स्वश्व्य *n.* Reichtum an Rossen.
स्वसर् *f.* Schwester.
स्वसर *n.* Hürde, Stall, Nest, Wohnort.
स्वसृत्व *n.* Schwesterschaft.
स्वस्तर *m.* eigene, selbstbereitete Streu.
स्वस्ति *f.* Wohlsein, Glück, Heil; *dieselbe Form als Instr. adv.* mit Glück, mit